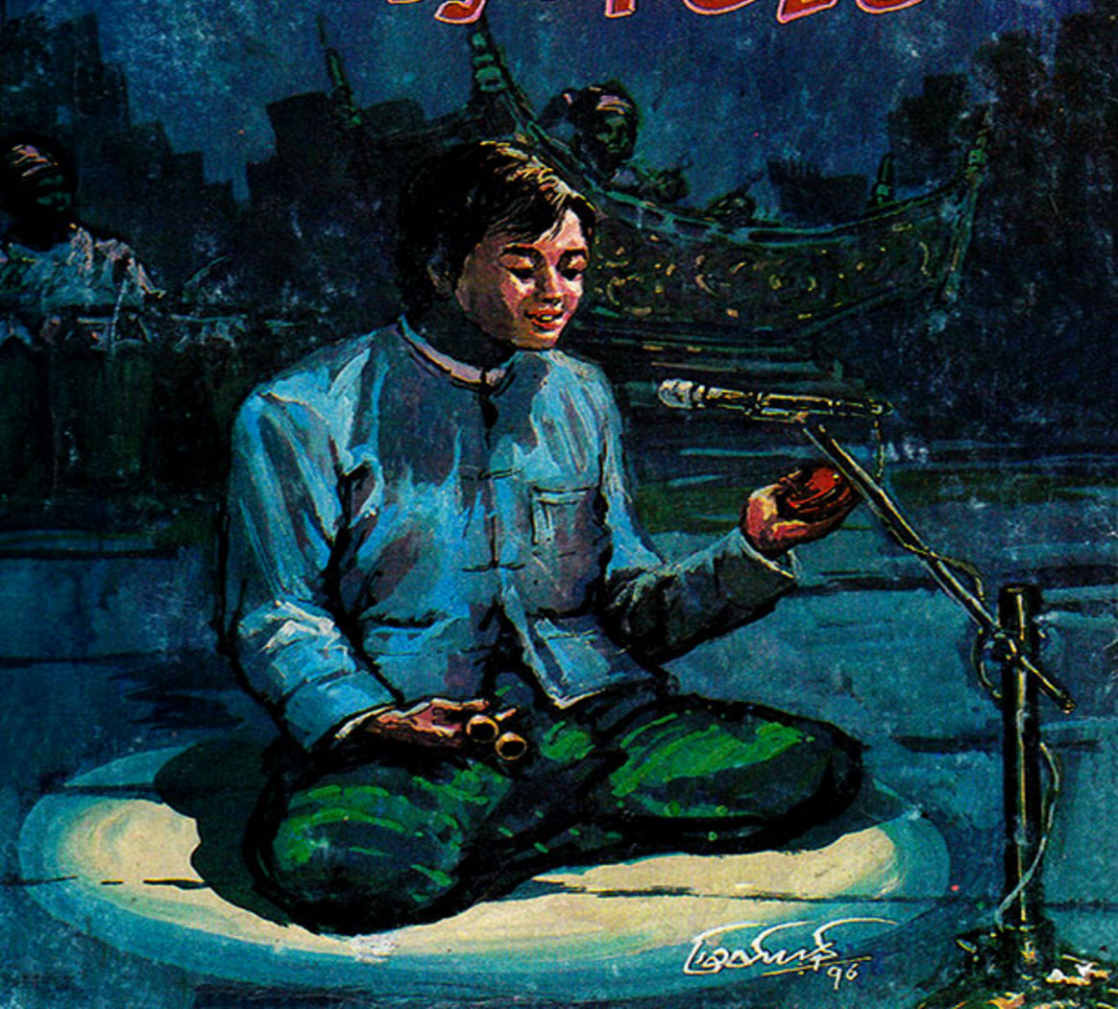

စာပေမိမာန်စာမူဆရာ

သီဟနန္ဒမိုးဆက်သစ်

ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်

မောင်စန်ကြည်မြတ်

မြတ်စွာဘုရား
၇၆

စာရေးသူထံမှ

(၁)

ကျွန်တော်၏ ပူးတွဲပါ ဝတ္ထုတို ပေါင်းချုပ်သည် "သီဟနန္ဒမျိုးဆက် သစ်" မှ "သီဟနန္ဒ" ကို ရှင်းလင်းတင်ပြရန် လိုအပ်မည်ထင်ပါသည်။ ။

ယခု "သန်လျင်၊ ကျောက်တန်း" ကုန်းတန်း ဒေသသည် ရှေးယခင် က "သီဟဒီပ" ဟု အမည်တွင် ခဲ့ပါသည်။ ။ ခြင်္သေ့စသော သားရဲတိရစ္ဆာန်များ ကြက်စားရာကျွန်းဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ ။

အထက်မှာ "ပုဂံ"၊ အောက်မှာ "ပါဒ"။

အထက်မှာ "အရိမဒ္ဒန"၊ အောက်မှာ "သီဟနန္ဒ"။ ဟူသော စာချိုးတစ်ခု ရှိဖူးသည်။ ။ အထက်မြန်မာနိုင်ငံမှ "ပုဂံ"နှင့် အောက်မြန်မာနိုင်ငံမှ "ပါဒ" ကို လည်းကောင်း၊ "ပုဂံ" ၏ မြို့တော် "အရိမဒ္ဒန" နှင့် "ပါဒ" ၏ မြို့တော် "သီဟနန္ဒ" ကိုလည်းကောင်း ထပ်တူပြုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ နှောင်းလူတို့ က "ပုဂံ" နှင့် "ပါဒ" ကို စာချိုး၍ ဂုဏ်ရည်တူ ပြုထားခဲ့သော်လည်း "ပါဒ" သည် "ပုဂံ" ထက် ရှေးကျပါသည်။ ။ "ပါဒ" ခေတ်သည် "ပုဂံ" မတိုင်မီ "ပျူ" ခေတ်နှင့် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။

ယခု သန်လျင် - ကျောက်တန်း မော်တော်ကားလမ်းနံဘေး၊ ကျောက်တန်းမြို့အဝင်တွင် တည်ရှိသော "ပါဒကြီး" ရွာသည် ရှေး "ပါဒ" ၏

ကမ္ပည်း အမည်သစ် ဖြစ်ပါသည်။ ။

"သီဟနန္ဒ" သည် ရှေးနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ကျော်ခန့်က "ပါဒ" နိုင်ငံ တော်၏ မြို့တော်အမည်ဖြစ်ပါသည်။ ။

သမိုင်းအဆောင်ဆောင်၏ အဆိုအရ၊ ကျောက်တန်း မြို့နယ်သမိုင်း အဆိုအရ ...

သုဝဏ္ဏဘူမိ ဘုရင်မင်းမြတ် "တိဿဓမ္မသီဟရာဇာ" ၏ သားတော်များ ဖြစ်ကြသည့် "တိဿဘောဂသေန"၊ "တိဿနာဂသေန" နှင့် "တိဿနရသီဟ" ညီနောင်တို့ သည် နောက်လိုက် နောက်ပါ သုံး သောင်းကျော်နှင့်အတူ နယ်မြေသစ်များ ရှာဖွေရန်၊ မြို့ပြများ တည် ထောင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် စစ်တောင်းမြစ်ဝှမ်းကို ကျော်ဖြတ်ပြီး "သီ ဟဒီပ" ကုန်းတန်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ။ ယခု "ပါဒကြီး" အရပ် သို့ ရောက်သည့်အခါတွင် အဓိဋ္ဌာန်အရ မြို့ကြီးတစ်မြို့နှင့် နန်းတော်ကြီးတစ်ဆောင် တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ ။ နောင်တော်ကြီး ဖြစ်သော "တိဿဘောဂသေန" သည် "ဘောဂသေနတိဿ သီဟ ဒီပ ဓမ္မ ရာဇာ" ဘွဲ့အမည်ဖြင့် "ပါဒ" ထီးနန်းကို စိုက်ထူခဲ့သည်။ ။ မြို့တော်ကို " သီဟနန္ဒ" ဟု သမုတ်တော်မူခဲ့သည်။ ။ ထိုနေ့သည် မဟာသက္ကရာဇ် ၉၈ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၈ ရက်၊ စနေနေ့။

"ချင်စရင်" ဟု ခေါ်သော သန်လျင်နှင့် "ဝွမ်းမြို့" ဟု အမည်တွင် ခဲ့ သော ကျောက်တန်းမြို့သည် "သီဟနန္ဒ" မြို့တော်၏ အရှေ့ဘက်နှင့် အ နောက်ဘက်မှ ကင်းစောင့် မြို့များ ဖြစ်ရာ "ပါဒ" မြို့တော် "သီဟနန္ဒ" သည် သန်လျင်နှင့် ကျောက်တန်းကို ကိုယ်စားပြုသည် ဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်ပါသည်။ ။

(၂)

ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကျောက်တန်းမြို့တွင် မွေးဖွားကြီးပြင်း လူလားမြောက်ခဲ့ရသူ တစ်ဦးဖြစ်ရာ မိမိဇာတိဒေသ၏ ကြီးမြတ်သော ဂုဏ်ပုဒ်များကို စာပေဖြင့် မြှင့်တင်ရန် မကြာခဏ ကြိုးပမ်းခဲ့ပါသည်။ ။ "ပါဒယဉ်ကျေးမှု" အကြောင်းကို စာနယ်ဇင်းများ တွင် အခါအခွင့်သင့်သလို ရေးသားခဲ့ဖူးပါသည်။ ။

ယခုလည်း အခွင့်သာခိုက် ပါဒ၊ သန်လျင်နှင့် ကျောက်တန်းဒေသကို ဂုဏ်ပြု ကျေးဇူးဆပ်လိုက်သဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင် ဤ "သီဟနန္ဒမိုးဆက်သစ်" (လူငယ်) ဝတ္ထုတိုများကို ရေးသားပါသည်။ ။

ဤဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ထဲမှ တစ်ပုဒ်စီတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သော ကျောင်းသားလေး "မောင်ရဲခေါင်" သည် "သီဟနန္ဒမိုးဆက်သစ်" ဖြစ်ပါသည်။ ။

အလေးအနက် ထပ်မံဆိုပါဦးမည်။

"သီဟနန္ဒမိုးဆက်သစ်" (လူငယ်) ဝတ္ထုတိုများ သည် သန်လျင်၊ ကျောက်တန်းဒေသမှ လူငယ်များကို ရည်ညွှန်း ဖွဲ့ဆိုပါသည်။ ။

စာပေသစ္စာဖြင့်
မှော်ဝန်းကြည်မြတ်

၁။ မြမန်းဂီရိ

စဉ်အိုးကိုရေဖြည့်ပြီးနောက် ချွေးစက်များ လိမ်းကျံနေသည့် ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်ပင် အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။ ။

ဘိုးဘိုး ကျောက်တန်းမှ ပြန်ရောက်မလာသေးသဖြင့် ဝါးပတ္တလားရှေ့တွင် ထိုင်ရင်း နေ့စဉ် မြင်တွေ့နေကျ နံရံပေါ်မှ ဓာတ်ပုံကြီးကို ငေးကြည့်နေမိပြန်သည်။ ။ နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာညောင်းခဲ့ပြီ ဖြစ်၍ ဓာတ်ပုံဆေးသားအချို့ပင် မှီ နံစပြုနေပြီ။

ဓာတ်ပုံထဲတွင် မောင်ကျက်သရေခေါင်းပေါင်းနှင့် တောင်ရှည်ပုဆိုးဝတ်ဆင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးက "ဘိုးဘိုး" အား "ရွှေစလွယ်" တစ်ခု ချီးမြှင့်နေပုံ ဖြစ်သည်။ ။ ဓာတ်ပုံအောက်၌ "ဆယ်ကြိမ်မြောက် လွတ်လပ်ရေးအောင်ပွဲ အထိမ်းအမှတ် ဂီတပြိုင်ပွဲ၌ 'ဦးသာဟန်' ပထမဆု ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့စဉ်၊ ဟံသာဝတီခရိုင်၊ ကျောက်တန်းမြို့၊ ၁၉၅၈ ခုနှစ်" ဟူသော စာတန်းကို မင်အနက်ရောင်ဖြင့် ရေးထားသည်။ ။

"အဲဒီတုန်းက ဘိုးဘိုးရဲ့ အသက်က သုံးဆယ်ကျော်၊ အရွယ်ကောင်းတုန်းပေါ့။ ဆရာဆရာတွေဆီက သင်ယူဆက်ခံထားတဲ့ ဂီတအနုပညာအမွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်လိုက်မတဲ့ ဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုနဲ့ တက်ကြွနေတဲ့ အချိန်ပေါ့ကွယ်။ မြို့ပိုင်မင်းက ကြီးမှူးကျင်းပတဲ့ လွတ်လပ်ရေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်ပြိုင်ပွဲဆိုတော့ မင်းပရိသတ်စုံစုံလင်လင် ရှေ့မှာ ပေါ့ ငါ့မြေး

ရယ်။ ‘ယမုံနာပတ်ပျိုး’ ကို ဝါးပတ္တလားနဲ့ အတီးပြိုင်ရတယ်လေ။
ငါ့မြေးရဲ့ ဘွားဘွားက စည်းဝါးကိုယ်တိုင်ကိုင်ပြီး ကူညီသီဆိုပေးတယ်။
ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချမှုကလဲရှိ၊ ဆရာတွေဆီက စနစ်တကျ တ
က်ယူထားတဲ့ တီးကွက်တွေကလဲ ခုံခုံညားညား လှလှပပဆိုတော့ ပြိုင်ပွဲ
ဝင်သူ ဆယ့်နှစ်ယောက်ထဲမှာ ဘိုးဘိုး ပထမ ‘ရွှေစလွယ်’ ရခဲ့တာပဲကွ
ယ်။"

တစ်ခါက ဘိုးဘိုးကိုယ်တိုင် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြောပြခဲ့ဖူးသော စ
ကားသံများကို ပဲ့တင်ကြားယောင်နေမိသည်။ ။

မြင်နေကျပင် ဖြစ်သော်လည်း ဘိုးဘိုး၏ ဆုယူ ဓာတ်ပုံကြီးမှာ သည်
နေ့ ကျွန်တော့်အဖို့ ထူးခြားနေသည် မှာ အမှန်ပင်။ ပြီးတော့ စိတ်ထဲမှာ
လည်း တစ်ခုခုကို ခံစားနေရဘိသို့ လှုပ်ရှားနေသည်။ ။

"ဟင် ... မြေးလေး။ ရေတွေ ခပ်ထားတယ် ဟုတ်လား။
ပင်ပန်းလှပါတယ်ကွယ်။ ထင်းခွဲရ၊ ရေခပ်ရနဲ့ အင်း ... သာဓု ... သာဓု
... သာဓု၊ မင်း ဘိုးဘိုးလဲ ပြန်ရောက်လာတော့မှာ ပါ"

ဘွားဘွား ဒေါ်မဲဇာ၏ အသံ။ ဘွားဘွားသည် ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းသို့ ဆွမ်းပို့သွားရာမှ ပြန်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ဘွားဘွား
သည် အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ကျန်းမာဆဲ။ ကျောင်းကန်၊ ဘုရား၊ ဥပု
သ်ဇရပ်များ သို့ သွားနိုင် လာနိုင်ဆဲ။ ဆံပင်တွေ ဖွေးဖွေးဖြူနေသော်လ
ည်း သွားမကြွေသေး။ ခါးမကိုင်း နားမထိုင်းသေး။

ဘိုးဘိုးနှင့်ဘွားဘွားကို တစ်ရွာလုံးက လေးစားချစ်ခင်ကြသည်။ ။
သားထောက် သမီးခံ ကူဖော်လောင်ဖက် ဟူ၍ မရှိသော်လည်း ဘာတစ်
ခုမျှ ပူပင်စရာမလို။ တစ်ရွာလုံးက ကူညီစောင့်ရှောက်ကြသည်။ ။ ဖေဖေ
ဆိုလျှင် ဘိုးဘိုး ဘွားဘွားတို့ နှင့် ဆွေမျိုးနီးစပ်ပင် မဟုတ်သော်လည်း

ရွာ၏ ကျက်သရေဆောင် သက်ကြီးဝါကြီးများ အဖြစ် ကြည်ညိုလေးစားကာ ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုစုပေးဖို့ နှင့် ဝေယျာဝစ္စတွေ လုပ်ကိုင်ပေးဖို့ အတွက် ကျွန်တော့်ကို နေ့ရောညပါ စေလွှတ်ထားသည်။ ။

သီလတန်ခိုးကြောင့်လား မသိ။ သည် အသက်အရွယ်ထိ ဘိုးဘိုးရော ဘွားဘွားပါ ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိကြသည် ။ ဘွားဘွားသည် အိမ်ရှေ့ခြံဝင်းထဲတွင် ပေါင်းသင် မြက်နုတ်လုပ်ကိုင်ဆဲ။ ဘိုးဘိုးဆိုက အလုပ်မရှိလျှင် မနေတတ်။ ခြံဝင်းထဲမှ ဝါးပင်တွေကို ခုတ် ဖြတ်။ ဓားထက်ထက်ဖြင့် စိတ်ဖြာပြီးတောင်းရက်၊ ပလိုင်းရက်၊ ဆန်ကောရက်၊ ဆန်ခါရက် တကုပ်ကုပ်ဖြင့် ရက်လုပ်နေတတ်သည် ။ ပြီးလျှင် "ကျောက်တန်း" ဈေးသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ပေးသွင်းရောင်းချပြီး ငွေစလေးများ ရလာလျှင် ဥသုသ် သီတင်းသီလဆောက်တည်သည့်အခါ လှူဒါန်းတတ်သည် ။

"ဒါထက် ဘိုးဘိုးက မြေးလေး ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ သီချင်းရွေးပေးပြီးပြီလားကွယ့်"

"ဘိုးဘိုးကတော့ သားက ငယ်သေးလို့ လောလောဆယ်ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ယိုးဒယားသီချင်း တွေထဲက သုံးလေးပုဒ်လောက် တက်ပေးထားမယ်လို့ ပြောတာပဲ ဘွားဘွားရဲ့ ၊ ဒီနေ့ 'မြမန်းဂီရိ' စတက်ပေးမယ် ထင်တယ်"

"ကောင်းတာပေါ့ကွယ်။ 'ရွှေပဇ္ဇနီ' တို့ ၊ 'အောင်မင်္ဂလာ' တို့ ၊ 'လျှပ်ပန်း' တို့ ဆိုတဲ့ သီချင်းတွေလဲ တီးကွက်ကောင်းတာပဲ။ လက်ကွက်တက်ယူတဲ့ အခါ 'အဆို' ပါရအောင် သင်ယူနော်၊ သီချင်းကို အလွတ်ရထားမှသာ တီးတဲ့ အခါ စိတ်တိုင်းကျ တီးခတ်နိုင်မှာ ။ ပြိုင်မှာ ငါ့မြေးလေး အောင်ပွဲခံမှာ ပါ၊ အခြေခံရှိပြီးသားပဲဟာ"

ဘွားဘွားက အားပေးစကား ပြောသည်။ ။ ထံတျာ၊ သီတာ၊ ဝေဘာ စသည့် ကြိုးသီချင်းများကို အချိန်မရွေး ကွက်ကွက်ပစ်ပစ်ဖြင့် တီးခတ်နိုင်ပြီဖြစ်သော ကျွန်တော်သည် ဘွားဘွား၏ လမ်းညွှန်စကားများကို မှတ်သားနာယူသည်။ ။ အားတက်ဖွယ်ရာများ ချည်းပင်။

"မြေးလေးတို့ ပြိုင်ပွဲက လာမယ့်သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်း မှာ ထင်တယ်။ ရန်ကုန်မြို့ကြီးမှာ သွားပြိုင်ရမှာ နော် ..."

"ဟုတ်ကဲ့။ မြို့နယ်အဆင့်၊ ခရိုင်အဆင့်၊ တိုင်းအဆင့်၊ ဒီအ ဆ င်ဆ င်ပြိုင်ပွဲတွေမှာ အနိုင်ရတဲ့ အခါကျမှ ရန်ကုန်ကိုသွားပြိုင်ရမှာ ပါ"

"ကြိုးစားလိုက်စမ်းပါ မြေးလေးရယ်၊ အချိန်တွေ အများကြီးရသေးတာပဲ၊ ငါ့မြေးလေးဟာ မင်းဘိုးဘိုးရဲ့ လက်ကျ၊ လက်နနဲ့ တစ်ထပ်တည်းကျအောင် တီးနိုင်မယ်ဆိုတာ ဘွားဘွားစိတ်ချယုံကြည်တယ်။ ဟော ... နားထောင်စမ်း၊ မော်တော်စက်သံထင်တယ်"

ပြောရင်းက ဘွားဘွားသည် စကားစကိုရပ်ပြီး မြစ်ကမ်းဘက်ဆီသို့ နားစွင့်လိုက်သည်။ ။

မှန်သည်။ ။ မော်တော်စက်သံ။ "ကျောက်တန်း" နှင့် "ချောင်းဝ" ရွာအကြား နေ့စဉ်ခုတ်မောင်းနေသည့် ကူးတို့ မော်တော်၏ စက်သံ။ သည် မော်တော်ဖြင့် ဘိုးဘိုး မုချပါလာမည်။

ဘိုးဘိုးရောက်လာလျှင် သီချင်း လက်ကွက် အသစ်တွေ တက်ရဦးတော့မည်။

ယနေ့ ဥပုသ်နေ့။

ဘိုးဘိုးရော၊ ဘွားဘွားပါ အိမ်တွင် မရှိကြ။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ဥပုသ်သီလယူရန် သွားကြသည်။ ။

အိမ်တွင် ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းသာရှိသည်။ ။ ကျောင်းပိတ်ရက်လည်း ဖြစ်၍ ၊ ကျွန်တော်သည် ပတ္တလားကို စိတ်တိုင်းကျ တီးခတ်နေမိသည်။ ။ အခါတိုင်း၊ ဘိုးဘိုးထံမှ တက်ယူထားသည့် လက်ကွက်တွေကို ပြန်လည် လေ့ကျင့် တီးခတ်နေလျှင် ဘိုးဘိုး သို့မဟုတ် ဘွားဘွားတစ်ယောက်ယောက်က စည်းဝါးလိုက်တီးပေးနေကျ။ ။ ယခုတော့ ကရောင်းစည်း ကို ဒူးလှုပ်၍ လိုက်ရင်း ပါးစပ်မှ လည်း ဆိုဦးရင်း ဘိုးဘိုး သင်ပေးထားသည့် လက်ကွက်လှလှလေးတွေကို တီးခတ်နေမိသည်။ ။

"မြမန်းဂီရိ သေလာတောင်၊ နန်းတည်ထောင်၊ ဘုန်းရောင်နေသို့လင်း၊ နောင်ညီကို၊ ရွှေဘိုနွယ်တော့ရင်း XXX"

လက်ခတ်အစုံက ဝါးဆံရွက်များ ပေါ်တွင် ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းကောင်းတစ်စီး၏ ခြေအမ ခြေအကြွတွေလို သွက်လက်စွာ ပြေးလွှားနေသည်။ ။ တီးကွက်ကလည်း "ကရောင်းစည်း" နှင့်ဆိုတော့ မြူးကြွကာ ပတ္တလားဆံများကို ညီညာစွာ သီထားသည့် ဆိုင်းကြိုးနှစ်ချောင်းမှာ ပင်လယ်လှိုင်းအိလေးများ နှယ် ညင်သာစွာလှုပ်ခတ်နေသည်။ ။

"XXX ရွှေဘုန်းတော်၊ နှုန်းလျှော့စံပျော်၊ ခင်း ... တေဇော၊ တိုးလို့ဖြိုးဝေ၊ မန်းဌာနေ၊ အောင်ဇေယျာပြည့် ... မင်း XXX"

ပထမပိုဒ်မဆုံးမီတွင် နောက်ကျောဘက်ဆီမှ "ကရောင်း" ရိုက်သံကြားလိုက်ရ၍ လှည့်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ...

"ဟင် ... ဖေဖေ"

"ဖေဖေ အခုပဲ ကန်သင်းဆည်ရာက ပြန်လာတာ။ သားတီးခတ်နေသံကြားလို့ ဝင်လာရင်း 'ကရောင်း' ရိုက်ပေးတာ။ သားက ကောင်းကောင်း တီးနိုင်နေပြီပဲ။ သားတို့လို လူငယ်လူရွယ်လေးတွေကို ခုလိုမြန်မာတူရိယာစစ်ဖြစ်တဲ့ ဝါးပတ္တလားနဲ့ တီးခတ် ဆိုညီးနေတာမျိုး၊ မြင်ချင်လိုက်တာကွယ်"

ဖေဖေသည် စည်းနှင့်ဝါးကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ အသာအယာပြန်ချရင်း တောင့်တောင့်တတ ပြောနေသည် ။

တကယ်တော့ ဖေဖေသည် လည်း ကျေးလက်ဂီတသမားတစ်ဦးပင်။ တစ်ချိန်တုန်းက နာမည်ကျော် "အိုးစည်" သမားတစ်ဦး။ ရွာ "အိုးစည်ဝိုင်း" တွင် ခေါင်းဆောင်။ "ရွှေချင်း" ဟူသော ဇာတိရွာအမည်ကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် "ရွှေချင်းမောင်" အိုးစည်ဝိုင်းကို ဖေဖေဦးဆောင်၍ ဖွဲ့စည်းထားခဲ့သည် ။ "ရွှေချင်းမောင်" အဖွဲ့၏ သတင်းသည် ကျောက်တန်းနှင့် မှော်ဝန်းမြစ်တစ်ခုတွင် ပန်းသတင်းလေညင်းဆောင်သည့်နှယ်။ မေမေနှင့် အိမ်ထောင်ပြုပြီး နောက်ပိုင်းမှာ တော့ စီးပွားရေး တစ်ဖက်နှင့် လူပျိုဘဝတုန်းကလို မလွတ်လပ်တော့။ ဝိုင်းတော်သားအချို့လည်း အသီးသီးအိမ်ထောင်သည် တွေ ဖြစ်ကုန်ကြသည် ။ မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များ ထံ လက်ဆင့်ကမ်း အမွေပေးမည်ဟု ကြံရွယ်သည့်အခါတွင်မူ ဓာတ်ခဲ၊ ဘက်ထရီဖြင့် တွဲဖက်တီးခတ်ရသည့် သံစုံမြည်သော "အော်ဂင်" ရွာသို့ရောက်လာသည် ။ သည် နောက် အိုးစည်သံ နဲ့ ပလွေသံတွေ ပျောက်ကွယ်ပြီး အော်ဂင်သံ၊ ဂစ်တာသံတွေ တွင် ကျယ်လာသည် ။

"ယဉ်ကျေးမှုတို့ ၊ တေးဂီတတို့ ဆိုတာ ကူးစက်ရောဂါလိုပဲ သားရဲ ။ ပျံ့နှံ့မှုက သိပ်မြန်ဆန်တယ်။ ခု ... ဖေဖေတို့ ရွာလို ကျေးလက်တေးဂီတ မှာ အစဉ်အလာရှိခဲ့တဲ့ ရွာ မဆိုထားနဲ့ ။ ဟောဒီ ကျောက်တန်းဝန်းကျင် မှာ 'အိုးစည်သံ' ကို ကြားချင်လို့ မှ ကြားရသေးရဲ့ လား။ နဲ့ ပလွေသံ ကော ကြားမိသလား။ ဒါ မြန်မာ့ရိုးရာ ကျေးလက်အနုပညာတစ်ရပ်လုံး ဆုံးရှုံးခြင်းပဲ သားရဲ ။ ဒါကြောင့်မို့ သားကို ဖေဖေက မြန်မာ့တူရိယာ စစ်ဖြစ်တဲ့ ဝါးပတ္တလားကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တီးနိုင်အောင် သင်ပါလို့ ပြောတာပေါ့။ သားပတ္တလားတီးတတ်သွားရင် အဲဒီ 'အော်ဂင်' ဆိုတာ သားအဖို့ ကလေးကစားစရာ ပစ္စည်းပဲ မှတ် "

ကျွန်တော် တတိယတန်းအောင်သည့်နှစ်တွင် ဖေဖေ ပြောခဲ့ဖူးသည့် စကား။ ထိုစကားကိုပြောနေစဉ်က အဝတ်စအိတ်ဖြင့် ထည့်၍ အိမ်၏ ထုပ်တန်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော မှန်စီ ရွှေချအိုးစည်ကို မော့ကြည့်ရင်း မျက်ရည်လည်နေသည့် ဖေဖေ ပုံသဏ္ဌာန်ကို မှတ်မိနေ သေးတော့သည် ။ ကျွန်တော်ကလည်း ထိုစဉ်က "အော်ဂင်" ပိုး၊ "ဂစ်တာ" ပိုး ထနေသည့် အချိန်။ ရွာထဲမှ သူငယ်ချင်းတွေထံ သွားပြီး အော်ဂင်နှင့် ဂစ်တာကို လက်ဆော့နေသည့် အချိန်။

ထိုနေ့မှ စ၍ ဖေဖေသည် ဘိုးဘိုးနှင့်တိုင်ပင်ကာ ကျွန်တော့်အား ဘိုးဘိုး ထံသို့ စေလွှတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။ အစမူလတုန်းကတော့ ဖေဖေ အပေါ် စိတ်ဆိုးငြိုငြင်မိသော်လည်း ယခုမူ ဖေဖေကို ကျေးဇူးတင်နေရပြီ။ ဘိုးဘိုး၏ ကျေးဇူးက ဆပ်၍ ကုန်နိုင်ဖွယ်ရာ မရှိတော့။ မဟာဂီတ၏ မူလအစ "ပုဇဉ်းတောင်သံကြိုး" ထံတျာတေရှင်မှ အစပြု၍ "ဖောင်လားကြိုး" "ဘုံဆောင်မြင့်" အထိ ကြိုးသီချင်း ခြောက်ပုဒ်မျှ ကျွန်တော်သီဆို တီးခတ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ သည် အခါ အဖေ ပြောခဲ့သလို သံစုံအော်ဂင်သည် ကျွန်တော့်အဖို့ ကစားစရာပစ္စည်း တမျှ

သေးငယ်သွားလေပြီ။ တစ်ရေးနိုး ထတီးလို့ လည်း ရနေပြီ။

သို့ဖြင့် ...

နိုင်ငံတော်မှ ကြီးမှူးကျင်းပသည့် "ဆို က ရေး တီး" ပြိုင်ပွဲသတင်း
တွေကို သတင်းစာ၊ ရေဒီယို၊ ရုပ်မြင်သံကြား တို့ မှ ကြည့်ရှုမိရင်း ဖေဖေ
သည် ကျွန်တော့်ကို ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရန် မကြာခဏ အားပေးစကား ပြော
လာသည် ။ ကျွန်တော်၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို အကဲခတ်မိသော ဘိုး
ဘိုး ကလည်း သဘောတူသည် ။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော် "မြမန်းဂီရီ" ယိုး
ဒယားကို ရင်းနှီးခွင့်ရလာသည် ။

"ကဲ ... ဖေဖေ ရောက်လာတာ သားလဲ အတီးပျက်တယ်။ အစွမ်းကု
န်ကြိုးစားနော် သား။ ရပြီးသားသီချင်းနဲ့ လက်ကွက်တွေလဲ မမေ့နဲ့ ။
အခြေအနေပေးရင် သားရဲ့ ဘိုးဘိုးက သားကို ပတ္တလားအတီးပြိုင်ပွဲ
သာ မကဘဲ အဆိုပြိုင်ပွဲပါ ယှဉ်ပြိုင်ခိုင်းဦးမယ်လို့ ဖေဖေကို ပြောဖူးတ
ယ်။ နောက်တစ်ခုသားကို ဖေဖေပြောပြဦးမယ်။ ဘာလဲဆိုတော့ အခု
သားကို မြန်မာ့ဂီတ အနုပညာအမွေ လက်ဆင့်ကမ်းနေတဲ့ သားရဲ့ ဘိုး
ဘိုးနဲ့ ဘွားဘွားဟာ နှယ်နှယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဟုတ်ကြဘူးကွယ်။ ရှေး
က ရွှေနန်းတော်ထွက် နန်းတွင်း ဂီတပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ တပည့်အရင်း
တွေဖြစ်ကြတဲ့ ဂီတမိခင်ကြီး ‘ဒေါ်စောမြအေးကြည်’ တို့ ၊ ‘မြန်မာညွန့်ဦး
ချစ်မောင်’ တို့ ၊ ‘အမေ ဒေါ်အောင်ကြည်’ တို့ ဆိုတာ သားနောက်ကို
ကြားဖူးလာလိမ့်မယ်။ ဘိုးဘိုး ဦးသာဟန်နဲ့ ဘွားဘွား ဒေါ်မဲဇာတို့ ဟာ
အဲဒီဂီတ ပညာရှင်ကြီးတွေဆီမှာ ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုပြီး တပည့်ခံပ
ညာ သင်ယူခဲ့ကြတဲ့ တပည့်ရင်းတွေ ဆိုတာပဲ"

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဖေဖေသည် ပေါက်တူးနှင့်ဂေါ်ပြားကို ထမ်းကာ
ခြံဝင်းထဲမှ ထွက်သွားသည် ။

ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံးသည် ခံစားမှုတစ်ခုခုဖြင့်
ကြက်သီးမွေးညင်းများ လွှမ်းခြုံလာသည်။ ။ ယုံကြည်ချက်အားမာန်တွေ
ခွန်အားတွေ စီးဝင်လာသလို ထင်ရသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် မြို့နယ်ဂုဏ်မှ သည် အမျိုးဂုဏ်၊ နိုင်ငံဂုဏ်ကိုပါ မြှင့်တင်ရတော့မှာ ပါလား။

အနာဂတ် မျှော်လင့်ချက်တွေ ပြည့်လုံ၊ ကဲမောက်စွာဖြင့် လက်ခတ်
အစုံကိုကိုင်ပြီး ငြိမ်သက်နေသော ပတ္တလားကို
အသက်ပြန်သွင်းလိုက်မိပြန်သည်။ ။

"xxx မြမန်းဂီရိ သေလာတောင်၊ နန်းတည်ထောင်၊ ဘုန်းရောင်နေ
သို့လင်း၊ နောင်ညီကို၊ ရွှေဘိုနွယ်တော့ရင်း၊ ရာဆူဆူ ပြည်သူ့ခဝပ်စင်း
xxx"
